

ROZHOVOR S VÝTVARNÍKEM Z GYMNÁZIA V PLZNI

L.: „Představte si jakékoliv výtvarné dílo, ke kterému máte kladný vztah. A teď ho zkuste popsat, jak na Vás působí?“

Zuzana: „Ke kterému mám vztah. To je velice těžké. To víte, když učíte dějiny umění každý den, tak s každým autorem objevujete další a další nová výtvarná díla. Je těžké si vybrat, ke kterému mám kladný vztah..“

L.: „Může to být cokoliv Vás napadne.“

Zuzana: „Dobře už ho vidím. Jde o Rembrantův obraz Bezsebe.“

L.: „A teď ho zkuste popsat. Jak na Vás působí?“

Zuzana: „Osobní prožitek. Ta hlavní postava je mi hodně blízká, protože se nachází na křižovatce. Řeší nějaký problém. Rozhoduje se mezi dvěma muži. V tomto případě myslím křižovátku obecně. Vyvolává ve mně nostalgii. Taková disharmonie. Hluboká sonda do lidské psychiky. Je mi hodně blízký, ale našla bych spoustu dalších obrazů. Každý den ráno, kdyby jste se mě zeptala, tak bych se rozhodovala podle mého rozpoložení dne.“

L.: „Dobře. Nyní si naopak představte výtvarné dílo, kde pociťujete negativní myšlenky?“

Zuzana: „Ježiš marja! Asi pocit ošklivosti. Neznám. Spíše dílo, kterého se bojím. Ve mně vyvolává strach. Hm. Asi od Hieronymuse Bosche apokalyptické obrazy. Takový pocit strachu, tísně. Nerada si ho prohlížím. Hraniční výtvarná díla jako byla třeba výstava vypreparovaných těl. To napovazují za dílo.“

L.: „Dobře. to stačí. Představte si. Navštívil/-a jste galerii na zdi byl vystaven zcela bílý obraz. Co si o tom myslíte?“

Zuzana: „Budu přemýšlet, co tím chtěl autor říct.“

L.: „Došla jste někdy k závěru, že se v daném momentě, kdy se díváte na nějaké umělecké dílo, nemohla rozhodnout, jestli na Vás působí pozitivně nebo negativně. U jakého díla, či směru?“

Zuzana: „To se stane. Záleží na rozpoložení. Jak k čemu přistupuji.“

L.: „Co se Vám vybaví pod pojmem estetika?“

Zuzana: „Kultivovanost těla i ducha“

L.: „Děkuji. To je zajímavé. Ovlivňují Vás názory ostatních, při rozhodování, jestli je dané dílo hezké nebo ošklivé?“

Zuzana.: „Ne.“

L.: „Znechutil Vám někdy, někdo, nějaké umělecké dílo tak, že jste se ani na to dílo už nemohla podívat?“

Zuzana.: „Na to si nevzpomínám. Je to možné. Já jsem člověk, který rychle vypouští negativní soudy. Pak si to stejně přeberu přes sebe. Nechávám se ovlivňovat sama sebou.“

L.: „V dotazníku jste odpověděla na otázku: „Kdyby jste měla možnost setkat se s nějakým významným umělcem. Který by to byl z těchto osobností? Vaše odpověď byla Rembrant H. van Rijn. Kdo by byl v opozici k tomuto umělci. S kým se nechcete setkat?“

Zuzana.: „No asi Rubens. Barokní podnikatel. Ten člověk světa. Ten, který malovat, měl rád slávu a svou dílnu. Člověk vnitřních pocitů. Introvert. Možná nebyl, ale na mě tak působí.“

L.: „Děkuji. Nyní co si představíte, když Vám řeknu Vincent van Gogh, Picasso a Duchamp? Rychle. Co Vás napadne? Jedním slovem.“

Zuzana: „V. van Gogh. Nemaluju krajinu, ale maluji své vlastní nitro.“

L.: „Picasso?“

Zuzana: „Slečny z Avignonu.“

L.: „A u Duchmpa?“

Zuzana: „Studánka.“

L.: „Skvělé. Kde se podle Vás nachází hranice umění?“

Zuzana: „To je hodně těžké. Hodně těžké. Já myslím v jakési vnitřní opravdivosti. Pokud má člověk potřebu něco sdělit, a podaří se mu to sdělit identicky. Výtvarník. Jákýkoliv člověk. Identicky. Pravdivě. To, co oslovuje druhé. Může mě to poučit. Asi možná jinak. Hm. Pokud vytvořím něco, co má identickou platnost a dokážu to zobecnit, aby se to dotýkalo dalších lidí. Já nevím, kde je hranice. Aby to nebylo komerčně líbivé. Aby to mělo nějakou originalitu. Myšlenkovou i formální. Něco nového, aby mi to

ukazovalo nový směr. Aby se mi při tom rozbušilo srdce. Nevím. “

L.: *„To stačí. Je těžké stanovit hranici. A co se podle Vás nedá považovat za umění? “*

Zuzana: *„Třeba právě ty vypreparovaná těla. “*

L.: *„Dobře. Co si představíte pod pojmem estetické preference? “*

Zuzana: *„Pod pojem estetické preference? “*

L.: *„Cokoliv Vás napadne. “*

Zuzana: *„Morálka“*

L.: *„Děkuji Vám moc za Váš čas. “*